

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

16 juni 2016 *

”Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemensamma tulltaxan — Tullvärde — Fastställande av tullvärde — Transaktionsvärde — Det pris som faktiskt betalats — Anledning att betvivla att det deklarerade priset är korrekt — Det deklarerade priset är lägre än det pris som betalats vid andra transaktioner avseende liknande varor”

I mål C-291/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Förvaltnings- och arbetsdomstolen i Zalaegerszeg, Ungern) genom beslut av den 21 maj 2015, som inkom till domstolen den 15 juni 2015, i målet

EURO 2004. Hungary Kft.

mot

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev samt domarna S. Rodin och E. Regan (referent),

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Ungerns regering, genom M. Z. Fehér och G. Koós, båda i egenskap av ombud,
- Spaniens regering, genom A. Gavela Llopis, i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: ungerska.

— Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, N. Vitorino och M. Rebelo, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom L. Havas och L. Grønfeldt, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 181a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1, och rättelser i EGT L 268, 1994, s. 32, och EGT L 180, 1996, s. 34), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 (EGT L 346, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16 s. 87) (nedan kallad tillämpningsförordningen).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan EURO 2004. Hungary Kft och Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (generaldirektoratet för tull och skatt i regionen Västra Transdanubien, som hör till det nationella tull- och skatteverket, Ungern) (nedan kallad den regionala tullmyndigheten), angående en talan om ogiltigförklaring av ett beslut om rättelse av tullvärdet på varor som EURO 2004. Hungary Kft importerat och genom vilket beslut företaget efterbeskattades för tull och mervärdesskatt.

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

- 3 I artikel 29.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1) (nedan kallad tullkodexen), anges följande:

”Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 under förutsättning

a) att köparen fritt får förfoga över varan utan andra inskränkningar än sådana som

— påbjuds eller krävs i lag eller av de offentliga myndigheterna i gemenskapen,

— begränsar det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas,

eller

— inte väsentligt påverkar varans värde,

b) att försäljningen eller priset inte är beroende av något villkor eller någon ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som ska värderas,

- c) att förtjänsten från en av köparen vidtagen återförsäljning, avyttring eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren om inte en lämplig justering kan göras enligt artikel 32, och
 - d) att köparen och säljaren inte är närstående eller, om köparen och säljaren är närstående, att transaktionsvärdet är godtagbart för tulländamål enligt punkt 2.”
- 4 I artiklarna 30.1 och 30.2 i tullkodexen föreskrivs följande:
- ”1. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 29, skall det fastställas genom att punkt 2 a, b, c och d genomgås i ordningsföljd ...
2. Det tullvärde som fastställs enligt denna artikel skall vara
- ...
- b) transaktionsvärdet på liknande varor som sålts för export till gemenskapen och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas,
- ...”
- 5 Artikel 78 i tullkodexen har följande lydelse:
- ”1. Tullmyndigheterna får på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen efter det att varorna har frigjorts.
2. Tullmyndigheterna får, efter att de frigjort varorna och för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna, kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranten och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte. Tullmyndigheterna får också undersöka varorna om dessa fortfarande kan uppvisas.
3. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tyder på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skall tullmyndigheterna i enlighet med fastställda bestämmelser vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger.”

Tillämpningsförfordningen

- 6 I artikel 151 i tillämpningsförfordningen anges följande:
- ”1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 b i [tull]kodexen (transaktionsvärdet på liknande varor) skall tullvärdet bestämmas som transaktionsvärdet av liknande varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas. Om ingen sådan försäljning förekommer skall transaktionsvärdet av liknande varor, sålda i ett annat handelsled eller i andra kvantiteter användas, anpassade för att ta hänsyn till skillnader som kan anses bero på handelsled eller kvantitet, förutsatt att dessa anpassningar kan ske på grundval av uppvisade bevis som klart fastställer att anpassningen är skälig och riktig, vare sig anpassningen leder till att värdet ökar eller minskar.
- ...

5. Vid tillämpningen av denna artikel avses med transaktionsvärdet på liknande importerade varor ett tullvärde som fastställts tidigare enligt artikel 29 i [tull]kodexen, anpassat enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.”

7 Artikel 178.4 i förordningen innehåller följande bestämmelse:

”Det inlämnande av en deklaration till tullkontoret som krävs enligt punkt 1 skall, utan hinder av en eventuell tillämpning av straffrättsliga bestämmelser, innebära en förbindelse för den person som avses i punkt 2 att svara för att

- uppgifterna i deklarationen är korrekta och fullständiga,
- de dokument som styrker uppgifterna är äkta, och
- alla ytterligare upplysningar eller handlingar som krävs för att fastställa varornas tullvärde tillhandahålls.”

8 I artikel 181a i tillämpningsförordningen anges följande:

”1. Tullmyndigheterna behöver inte fastställa tullvärdet för importerade varor på grundval av transaktionsvärdesmetoden om de, enligt det förfarande som anges i punkt 2, har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas och som avses i artikel 29 i [tull]kodexen.

2. Om tullmyndigheterna hyser de tvivel som avses i punkt 1 kan de begära ytterligare upplysningar enligt artikel 178.4. Om dessa tvivel inte undanröjs skall tullmyndigheterna innan de fattar ett slutgiltigt beslut underrätta personen i fråga, skriftligen om så erfordras, om anledningen till dessa tvivel och ge vederbörande rimlig möjlighet att förklara sig. Det slutgiltiga beslutet och motivet till detta skall skriftligen meddelas vederbörande.”

9 Tillämpningsförordningen innehåller en bilaga 23, vilken har rubriken ”Förklarande anmärkningar om tullvärde”. I punkt 1 i anmärkningarna i denna bilaga avseende artikel 30.2 a och b i tullkodexen, föreskrivs följande:

”Vid tillämpningen av dessa bestämmelser skall tullmyndigheterna om möjligt använda en försäljning av identiska respektive liknande varor i samma handelsled och i ungefär samma mängd som de varor som skall värderas. Om någon sådan försäljning inte finns får en försäljning av identiska respektive liknande varor enligt något av följande villkor användas:

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Den 4 mars 2014 inledde EURO 2004. Hungary, ett företag som har sitt säte i Ungern, genom inlämnandet av en elektronisk tulldeklaration via sitt tullombud, ett förfarande vid Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága (tull- och skattemyndigheten i Zala, som hör till det nationella tull- och skatteverket) (nedan kallad länstullmyndigheten), för övergång till fri omsättning av varor av olika slag med ursprung i Kina och med en bruttovikt på 13 000 kg. Sedan denna myndighet, efter en partiell fysisk kontroll av varorna, fastställt att varorna kunde övergå till fri omsättning beslutade nämnda myndighet att en efterhandskontroll skulle ske av deklarationen, med stöd av artikel 78 i tullkodexen.

- 11 Länstullmyndigheten, som avslutade förfarandet för kontroll i efterhand genom beslut av den 12 juni 2014, godtog inte tullvärdet om 2 589 926 ungerska forint (HUF) (cirka 8 288 euro) som angetts i tulldeklarationen utan fastställde de importerade varornas slutliga tullvärde till 3 023 938 HUF (cirka 9 676 euro). Till följd av ändringen ålade nämnda myndighet EURO 2004. Hungary att betala 12 970 HUF (cirka 41 euro) i tull och 47 784 HUF (cirka 153 euro) i mervärdesskatt.
- 12 Det framgår av motiveringen till beslutet av den 12 juni 2014 att varornas tullvärde i deklarationen hade beräknats på grundval av transaktionsvärdet, i enlighet med artikel 29 i tullkodexen, att de inskränkningar och villkor som anges i artikel 29.1 a, b eller c i tullkodexen inte var tillämpliga på varorna och att parterna i transaktionen inte var närstående i den mening som avses i led d i nämnda bestämmelse.
- 13 Av de handlingar i målet som ingetts till domstolen framgår att länstullmyndigheten jämförde fakturan som lämnats in till myndigheten med räkenskapshandlingarna och importörens underlag, samt med det bifogade bankintyget, och konstaterade att beloppen på dessa dokument stämde överens med uppgifterna i deklarationen. Eftersom tullmyndigheten ansåg att tullvärdet på de varor som importerades per nettovikt i kilo motsvarade ett ovanligt lågt fakturerat pris jämfört med det genomsnittliga statistiska värdet som fanns tillgängligt för jämförbara varor, hyste den dock tvivel angående riktigheten av tullvärdena för de varor som beskrevs som "bomullshandskar för ugn" och som hade en nettovikt på 150 kg, och för varorna som beskrevs som "trasor av microfibertyg" och som hade en nettovikt på 24 kg.
- 14 Länstullmyndigheten begärde att EURO 2004. Hungary skulle styrka att de aktuella varornas tullvärde var riktigt. Det framgår dock av handlingarna i målet att EURO 2004. Hungary inte inkom med några nya handlingar, utan endast uppgav att företaget hade betalat det pris som angavs på fakturan från dess kinesiska medkontrahent.
- 15 Eftersom länstullmyndigheten hyste fortsatt tvivel angående riktigheten av det nämnda tullvärdet undersökte den med stöd av statistiska uppgifter till vilket styckpris ungerska importörer hade köpt varor av detta slag och fastställde tullvärdet på grundval av det "transaktionsvärde på liknande varor" som avses i artikel 30.2 b i tullkodexen.
- 16 Efter det att EURO 2004. Hungary överklagat länstullmyndighetens beslut fastställde den regionala tullmyndigheten genom beslut av den 12 juni 2014 förstnämnda beslut, eftersom den bedömde att detsamma hade antagits på ett korrekt sätt i enlighet med det förfarande som anges i artikel 181a i tillämpningsförfordningen, att länstullmyndighetens tvivel angående riktigheten av det deklarerade värdet var rimliga och att fastställandet av tullvärdet på varorna hade grundats på uppdaterade statistiska uppgifter.
- 17 EURO 2004. Hungary överklagade den regionala tullmyndighetens beslut till den hänskjutande domstolen. Enligt EURO 2004. Hungary godtog inte länstullmyndigheten det angivna tullvärdet på varorna i fråga enbart på grund av att företaget, tack vare sina goda affärsrelationer, hade lyckats köpa varorna till ett lägre pris, vilket inte kan utgöra grund för att ifrågasätta det angivna tullvärdet.
- 18 Den regionala tullmyndigheten vidhöll motiveringen i sitt beslut och gjorde gällande att EURO 2004. Hungary inte hade gett några förklaringar till varför priset på de aktuella varorna var orimligt lågt i förhållande till de jämförbara statistiska värdena.
- 19 Den hänskjutande domstolen anser att det är nödvändigt med en tolkning av artikel 181a i tillämpningsförfordningen för att klargöra om en tullmyndighet, med stöd av denna bestämmelse, vid tidpunkten för fastställandet av tullvärdet på importerade varor kan underlåta att tillämpa transaktionsvärdemetoden.

- 20 Den hänskjutande domstolen anser i detta hänseende att de importerade varornas transaktionsvärde är det kriterium som har företräde och som är tillämpligt som huvudregel vid fastställandet av varornas tullvärde. Om det inte föreligger några tvivel beträffande äktheten av de dokument som använts för att motivera de importerade varornas transaktionsvärde eller det verkliga innehållet i transaktionen och om det inte finns något annat specifikt skäl för att inte beakta varornas transaktionsvärde, är tullmyndigheten skyldig att godta det transaktionsvärde som angetts för dessa varor som tullvärde. Genom ett sådant tillvägagångssätt kan det nämligen uteslutas att tullvärden fastställs godtyckligt, vilket medför att tullsystemet kan fungera neutralt. Enligt den hänskjutande domstolen följer denna tolkning av punkterna 52–60 i EU-domstolens dom av den 28 februari 2008, *Carboni e derivati* (C-263/06, EU:C:2008:128), även om de faktiska omständigheterna i det målet skilde sig tydligt från de i det nu aktuella och även om man i den domen inte prövade huruvida det fanns sådan anledning att hysa tvivel som avses i artikel 181a i tillämpningsförordningen.
- 21 Mot denna bakgrund beslutade Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Förvaltnings- och arbetsdomstolen i Zalaegerszeg, Ungern) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 181a i tillämpningsförordningen tolkas så, att den utgör hinder för nationell praxis som innebär att tullvärdet bestäms på grundval av ’transaktionsvärdet på liknande varor’, när det anses att det angivna transaktionsvärdet, jämfört med de statistiska genomsnittliga inköpspriserna vid import av liknande varor, är orimligt lågt, och följaktligen, oriktigt, trots att tullmyndigheten varken underkänner eller på annat sätt ifrågasätter äktheten av fakturan eller överföringsintyget som inges för att styrka det pris som faktiskt har betalats för de importerade varorna och utan att importören tillhandahåller ytterligare bevis för att styrka varornas transaktionsvärde?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 22 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 181a i tillämpningsförordningen ska tolkas så, att den utgör hinder för en praxis hos tullmyndigheter, som den i det nationella målet, som innebär att tullvärdet på importerade varor bestäms på grundval av ”transaktionsvärdet på liknande varor” – en metod som anges i artikel 30 i tullkodexen – när det anses att det angivna transaktionsvärdet, jämfört med de statistiska genomsnittliga inköpspriserna vid import av liknande varor, är orimligt lågt, trots att tullmyndigheten varken underkänner eller på annat sätt ifrågasätter äktheten av fakturan eller överföringsintyget som inges för att styrka det pris som faktiskt har betalats för de importerade varorna och utan att importören tillhandahåller ytterligare bevis för att styrka varornas transaktionsvärde.
- 23 Av fast rättspraxis följer att syftet med Europeiska unionens lagstiftning om tullvärdering är att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden (dom av den 15 juli 2010, *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, punkt 27 och där angiven rättspraxis).
- 24 Enligt artikel 29, vilket även framgår av punkt 38 i dom av den 12 december 2013, *Christodoulou m.fl.* (C-116/12, EU:C:2013:825), ska tullvärdet på importerade varor vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 i tullkodexen.
- 25 I detta hänseende har domstolen påpekat att även om det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas för varorna i regel utgör grundval för beräkningen av tullvärdet är detta pris en uppgift som eventuellt måste justeras när det är nödvändigt för att undvika att fastställa ett godtyckligt eller fiktivt tullvärde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2013, *Christodoulou m.fl.*, C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

- 26 Tullvärdet ska nämligen återspegla det verkliga ekonomiska värdet på en importerad vara och ta hänsyn till alla komponenter i denna vara som har ett ekonomiskt värde (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 40 och där angiven rättspraxis).
- 27 När tullvärdet likväl inte kan fastställas enligt artikel 29 i tullkodexen på grundval av de importerade varornas transaktionsvärde, ska tullvärdet fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 30 i tullkodexen genom tillämpning, i ordningsföljd, av de metoder som föreskrivs i leden a–d i artikel 30.2 (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 41).
- 28 För det fall det inte heller är möjligt att fastställa de importerade varornas tullvärde med tillämpning av artikel 30 i tullkodexen, ska tullvärdet fastställas i enlighet med bestämmelserna i artikel 31 i tullkodexen (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 42).
- 29 Det följer således såväl av lydelsen av artiklarna 29–31 i tullkodexen som av den ordning i vilken kriterierna för att fastställa tullvärdet ska tillämpas enligt dessa artiklar att dessa bestämmelser har en inbördes rangordning. Det är nämligen endast när tullvärdet inte kan fastställas med tillämpning av en viss bestämmelse som det ska ske med tillämpning av den bestämmelse som följer omedelbart efter denna i den fastställda ordningen (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 43).
- 30 Vid fastställandet av tullvärdet ges det prioritet åt transaktionsvärdet i enlighet med artikel 29 i tullkodexen. Denna metod för att fastställa tullvärdet antas således vara den lämpligaste och den mest använda (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 44).
- 31 För det första, när det gäller frågan om vilka befogenheter tullmyndigheterna har när en deklaration som lämnats in till dem ger anledning till tvivel, föreskrivs det i artikel 181a i tillämpningsförfordningen att om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet på importerade varor utgör det sammanlagda belopp som betalats eller ska betalas för dessa, behöver de inte fastställa varornas tullvärde på grundval av transaktionsvärdesmetoden. De kan därmed besluta att inte godta det deklarerade priset för dessa varor om dessa tvivel inte undanröjs efter att eventuellt ha begärt att ytterligare upplysningar eller handlingar ska inges och efter att ha gett den berörda personen rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punkt 52).
- 32 För det andra har EU-domstolen, när det gäller värdet som ska ersätta transaktionsvärdet, redan påpekat att det i artikel 181a i tillämpningsförfordningen endast anges att tullmyndigheterna "[inte] behöver ... fastställa tullvärdet ... på grundval av transaktionsvärdesmetoden", men det anges inte vilket annat värde som i så fall ska ersätta transaktionsvärdet (dom av den 28 februari 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punkt 55).
- 33 Av artiklarna 30 och 31 i tullkodexen framgår att om tullvärdet på importerade varor inte kan fastställas enligt artikel 29 i tullkodexen, skall det fastställas i första hand enligt artikel 30 och i andra hand enligt artikel 31 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 februari 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, punkt 56).
- 34 När det särskilt gäller tillämpningen av artikel 30 framgår det av punkt 1 i anmärkningarna avseende artikel 30.2 a och b i tullkodexen, som återfinns i bilaga 23 till tillämpningsförfordningen, att tullmyndigheterna om möjligt ska använda en försäljning av identiska respektive liknande varor i samma handelsled och i ungefär samma mängd som de varor som ska värderas.
- 35 Av detta följer att tullmyndigheterna vid fastställandet av tullvärdet kan avvika från det pris som deklarerats för de importerade varorna och i stället använda sig av de metoder som ska användas i andra hand för fastställande av tullvärdet på importerade varor, vilka föreskrivs i artiklarna 30 och 31 i

tullkodexen och, särskilt, försäljningspriset på liknande varor, om deras tvivel beträffande transaktionsvärdet inte undanröjs efter att ha begärt att ytterligare upplysningar eller handlingar ska inges och efter att ha gett den berörda personen rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel.

- 36 Det ankommer dock på den hänskjutande domstolen, vilken är den domstol som har direkt kännedom om den aktuella tvisten, att fastställa huruvida de tvivel som tullmyndigheten i det nationella målet hyste motiverade en användning av de metoder som ska användas i andra hand och huruvida tullmyndigheten hade gett den berörda personen en rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel.
- 37 För att ge den nationella domstolen ett användbart svar, ska följande tilläggas avseende de uppgifter i det nationella målet som domstolen förfogar över.
- 38 För det första, när det särskilt gäller frågan huruvida det fanns grundad anledning till nämnda tvivel, noterar domstolen att det av de handlingar i målet som ingetts till domstolen framgår att tullmyndigheten i fråga bedömde att det deklarerade transaktionsvärdet på de importerade varorna var ovanligt lågt jämfört med de statistiska genomsnittliga inköpspriserna vid import av identiska varor. I förevarande fall framgår det, såsom Europeiska kommissionen framhållit, att det deklarerade priset, när det gäller vissa produkter i målet vid den nationella domstolen, var mer än 50 procent lägre än det statistiska genomsnittspriset.
- 39 Under dessa omständigheter anser domstolen att en sådan prisskillnad som den som har konstaterats utgjorde tillräcklig grund för de tvivel som väckts hos tullmyndigheten och för myndighetens beslut att inte godta det deklarerade tullvärdet på varorna i fråga.
- 40 Det är vidare utrett i målet vid den nationella domstolen att de tvivel som föranledde tullmyndigheten att tillämpa artikel 181a i tillämpningsförordningen inte rörde fakturans äkthet, utan riktigheten av tullvärdet på de importerade varorna.
- 41 Det ska erinras om att vid tillämpningen av artikel 181a i tillämpningsförordningen är inte äktheten av dokumenten som används för att intyga de importerade varornas transaktionsvärde en avgörande faktor, utan utgör en av flera faktorer som tullmyndigheten ska beakta. Tullmyndigheten kan nämligen trots dokumentens äkthet hysa tvivel angående riktigheten av de importerade varornas tullvärde (se, i detta hänseende, dom av den 28 februari 2008, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, punkt 64).
- 42 För det andra, när det gäller frågan huruvida den aktuella tullmyndigheten i det nationella målet har gett den berörda personen rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel, framgår det av de handlingar i målet som har ingetts till domstolen att länstullmyndigheten hade begärt att EURO 2004. Hungary skulle styrka riktigheten av tullvärdet på de importerade varorna. Under dessa omständigheter anser domstolen att tullmyndigheten har gett företaget en rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel.
- 43 Det följer handlingarna i målet som ingetts till domstolen att detta företag, i sitt svar till tullmyndigheterna, inte inkom med några nya handlingar och att företaget uppgav att det hade betalat det pris som angavs på fakturan från dess medkontrahent.
- 44 Mot bakgrund av det ovan anförda ska frågan som ställts besvaras så, att artikel 181a i tillämpningsförordningen ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en praxis hos tullmyndigheter, som den som är i fråga i det nationella målet, som består i att tullvärdet på importerade varor bestäms på grundval av transaktionsvärdet på liknande varor – en metod som anges i artikel 30 i tullkodexen – när det deklarerade transaktionsvärdet, jämfört med de statistiska genomsnittliga inköpspriserna vid import av liknande varor, är orimligt lågt, och trots att tullmyndigheten varken

underkänner eller på annat sätt ifrågasätter äktheten av fakturan eller överföringsintyget som inges för att styrka det pris som faktiskt har betalats för de importerade varorna och utan att importören, efter tullmyndighetens begäran om detta, tillhandahåller ytterligare bevis eller information för att styrka riktigheten av det transaktionsvärde på varorna som importören har deklarerat.

Rättegångskostnader

- 45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

Artikel 181a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en praxis hos tullmyndigheter, som den som är i fråga i det nationella målet, som består i att tullvärdet på importerade varor bestäms på grundval av transaktionsvärdet på liknande varor – en metod som anges i artikel 30 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 – när det deklarerade transaktionsvärdet, jämfört med de statistiska genomsnittliga inköpspriserna vid import av liknande varor, är orimligt lågt, och trots att tullmyndigheten varken underkänner eller på annat sätt ifrågasätter äktheten av fakturan eller överföringsintyget som inges för att styrka det pris som faktiskt har betalats för de importerade varorna och utan att importören, efter tullmyndighetens begäran om detta, tillhandahåller ytterligare bevis eller information för att styrka riktigheten av det transaktionsvärde på varorna som importören har deklarerat.

Underskrifter